

Danielin kirja - numero kolmekymmentäyksi

Amerikan varoitus: Danielin tulkinnan merkitys tälle ajalle

Jeff Pippenger

2023-12-26

Seinäkirjoitus sekä Danielin tulkinta Belsassarille edustaa lopullista julistusta sekä Yhdysvaltojen luopunutta republikaanista sarvea että luopunutta protestanttista sarvea vastaan. Sekä Yhdysvaltojen perustajaisien että adventismin tienraivaajien varhaishistoria on selvästi tallennettu muistiin, mutta siihen sisältyvät opetukset ja varoitukset on sivuutettu ”neljän sukupolven” ajan. Belsassar edustaa tätä totuutta täydellisesti.

Ei ole tarpeen määritellä täsmällistä ajanjaksoa sen ratkaisemiseksi, mitä sukupolvi merkitsee, sillä Jumalan Sana ei koskaan petä, ja se sanoo suoraan, että neljännessä sukupolvessa Jumala sulkee kirjat niiden kansakuntien osalta, jotka ovat kapinoineet Hänen ilmoitettua tahtoaan vastaan.

Ja Jumala puhui kaikki nämä sanat sanoen: Minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka vein sinut pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä. Älä pidä muita jumalia minun rinnallani. Älä tee itsellesi jumalankuvaa äläkä mitään kuvaa siitä, mikä on ylhäällä taivaassa, tai siitä, mikä on alhaalla maan päällä, tai siitä, mikä on vesissä maan alla. Älä kumarra niitä äläkä palvele niitä; sillä minä, Herra, sinun Jumalasi, olen kiivas Jumala, joka kosten isien pahat teot lapsille kolmanteen ja neljanteen polveen niille, jotka minua vihaavat, mutta teen laupeuden tuhansille, jotka minua rakastavat ja pitävät minun käskyni. 2. Moos. 20:1.

Viimeisessä sukupolvessa, ja näin ollen muinaisen Israelin profeettallisessa ”neljännessä sukupolvessa”, sekä Johannes Kastaja että Kristus määrittelivät tuon sukupolven kyiden sukupolveksi.

Te kyykäärmeitten sukupolvi, kuinka te, jotka olette pahoja, voisitte puhua hyvää? Sillä sydämen kyllyydestä suu puhuu. Hyvä ihminen tuo sydämensä hyvästä varastosta esiin hyvää, ja paha ihminen tuo pahasta varastosta esiin pahaa. Mutta minä sanon teille: jokaisesta turhasta sanasta, jonka ihmiset puhuvat, heidän on tehtävä siitä tili tuomiopäivänä. Sillä sanoistasi sinut vanhurskautetaan, ja sanoistasi sinut tuomitaan. Matteus 12:34–37.

Maapetoon viimeisessä sukupolvessa se puhuu kuin lohikäärme (kyykäärme). Vuodesta 1863 aina sunnuntailakiin saakka republikaaninen sarvi on kääntynyt pois Yhdysvaltain perustuslaista. Ne siunaukset, jotka Jumala soi kansakunnalle, käänsivät kansalaisten ja johtajien sydämet pois heidän velvollisuudestaan suojella niitä periaatteita, jotka olivat tuottaneet sen varallisuuden ja vaurauden, joista he olivat tulleet osallisiksi, ja he unohtivat sen vaikuttimen, joka oli ohjannut perustajaisia heidän laatiessaan pyhän asiakirjan, joka oli tuottanut sen varallisuuden ja vaurauden, jonka he sittemmin sallivat vietellä itseään. He eivät ainoastaan unohtaneet pyhän asiakirjan tarkoitusta, vaan he unohtivat myös velvollisuutensa säilyttää ne periaatteet, jotka sisältyivät siihen asiakirjaan.

Vuodesta 1863 aina sunnuntailakiin saakka todellinen protestanttinen sarvi (adventismi) on kääntynyt pois niistä perustotuksista, jotka Jumala vahvisti William Millerin palvelutyön kautta.

Ne siunaukset, jotka Jumala soi adventismille, käänsivät kansalaisten ja johtajien sydämet pois heidän velvollisuudestaan suojella niitä periaatteita, jotka olivat tuottaneet sen hengellisen rikkauden, josta he olivat tulleet osallisiksi, ja he unohtivat tienraivaajien tarkoituksen sen sanoman esiin tuomisessa, jota kaksi pyhää karttaa edustivat ja jonka tarkoituksena oli vahvistaa se profeetallinen rikkaus, jota heidän tuli varjella ja julistaa.

Kun Herra solmi liiton muinaisen Israelin kanssa Siinain vuorella, Hän antoi kaksi pyhää taulua, jotka sisälsivät Hänen kymmenen lakiaan ja joiden tuli olla Hänen liittosuhteensa symboli kansansa kanssa. Kun Hän sääti vuotuiset juhlat, Hän määräsi, että helluntaina tuli olla kahden leivän uhri, jotka tuli nostaa ylös. Kahden leivän heilutusuhri oli ainoa pyhäköpalveluksen uhri, jonka valmistukseen tuli sisältyä hapatetta (ihmisen synnin, pahuuden, jumalattomuuden ja ulkokultaisuuden vertauskuva).

Teidän kerskauksenne ei ole hyvä. Ettekö tiedä, että vähäinen hapatus hapattaa koko taikinan? Puhdistakaa siis pois vanha hapatus, että olisitte uusi taikina, niin kuin te olette happamattomat. Sillä myös Kristus, meidän pääsiäislampaamme, on uhrattu meidän edestämme. Sentähden viettäkäämme juhlaa, ei vanhassa hapatuksessa eikä pahuuden ja ilkeyden hapatuksessa, vaan puhtauden ja totuuden happamattomuudessa. 1 Korinttolaiskirje 5:6–8.

Sillä välin, kun koolla oli koolla lukematon kansanjoukko, niin että he polkivat toisiaan, hän alkoi ennen kaikkea sanoa opetuslapsilleen: Kavahtakaa fariseusten hapatusta, joka on ulkokultaisuutta. Luuk. 12:1.

Ne kaksi heilutusleipää, jotka nostettiin ylös heilutusuhrina, olivat sadanneneljäkymmenen tuhannen lipun vertauskuva; he olivat, vaikka olivatkin syntisiä, Jumalan voimasta puhdistaneet pois happamensa pahuudesta, ilkeydestä ja ulkokultaisuudesta. Se happamuus, joka oli leivissä, edusti ihmisiä (syntisiä), jotka olivat voittaneet synnin sen puhdistusprosessin kautta, jota kuvataan ”paistamisena” liiton sanansaattajan ahjon tulella Malakian kirjan kolmannessa luvussa. Leivät edustivat myös ”taivaan leipää”, sillä uhrattaessa ne oli nostettava taivasta kohti heilutusuhrina.

Helluntaina, kun niiden kahden leivän esikuvallisen merkityksen täyttymys, joita oli vuosien ajan uhrattu helluntaijuhlassa, tuli, Kristuksen opetuslapset alkoivat työn kutsua esiin toisen ryhmän (toisen leivän) pakanamaailmasta. Tällöin olisi kaksi leipää, jotka molemmat oli puhdistettu synnistä (hapatteesta).

Kymmenen käskyn kaksi taulua tulivat muinaisen Israelin liittosuhteen vertauskuvaksi, ja kaksi heilutusleipää edustavat liittosuhdetta varhaisen kristillisen seurakunnan kanssa. Maapetohistorian alussa Habakukin kaksi pyhää taulua annettiin nykyajan Israelin, todellisen protestanttisen sarven, liittosuhteen vertauskuvaksi, aivan kuten pyhä perustuslaki annettiin republikaaniselle sarvelle. Herra kutsuu nyt sataneljäkymmentäneljäentuhatta nousemaan mahtavana sotajoukkona, ja kun he tekevät niin, heidät korotetaan heilutusuhriksi (lipuksi), kun heidät heitetään seitsemän kertaa kuumemmaksi kuumennettuun pätsiin.

Tuo lippumerkki edustaa kymmenen käskyn lakia; se edustaa myös niitä, jotka vaeltavat tulisessa pätsissä, kun elävä taivaan leipä on heidän rinnallaan, sekä niitä, jotka pitävät yllä Habakukin

kahdella pyhällä taululla symboloituja perustavanlaatuisia opetuksia. Kaikki nämä tunnusmerkit tulevat edustetuiksi Ilmestyskirjan yhdennentoista luvun kahdessa todistajassa.

Belsassarin tuomio edustaa todistusta maan pedon molempia sarvia vastaan. Tämän tuomion aikana oli yksi nainen (seurakunta), joka ymmärsi, että Daniel oli valtakunnan ainoa mies, joka saattoi tunnistaa ja tulkita käsialan.

Ja minä olen kuullut sinusta, että sinä voit antaa selityksiä ja ratkaista arvoituksia; jos nyt voit lukea kirjoituksen ja saattaa minulle tietäväksi sen selityksen, sinut puetaan purppuraan, kaulaasi pannaan kultaketju, ja sinä olet oleva valtakunnan kolmas hallitsija. Silloin Daniel vastasi ja sanoi kuninkaan edessä: Pidä lahjasi itse, ja anna palkkiosi toiselle; kuitenkin minä luen kirjoituksen kuninkaalle ja saatan hänelle tietäväksi sen selityksen.

Oi kuningas, Korkein Jumala antoi isällesi Nebukadnessarille valtakunnan, suuruuden, kunnian ja loiston. Ja sen suuruuden tähden, jonka hän hänelle antoi, kaikki kansat, kansakunnat ja kielet vapisivat ja pelkäsivät hänen edessään: kenet hän tahtoi, sen hän surmasi; ja kenet hän tahtoi, sen hän jätti eloon; ja kenet hän tahtoi, sen hän korotti; ja kenet hän tahtoi, sen hän alensi. Mutta kun hänen sydämensä ylpistyi ja hänen mielensä paatui ylpeydessä, hänet syöstiin kuninkaalliselta valtaistuimeltaan, ja hänen kunniansa otettiin häneltä pois. Ja hänet karkotettiin pois ihmisten joukosta; ja hänen sydämensä tehtiin eläinten kaltaiseksi, ja hänen asuinsijansa oli villiaasien luona: häntä ruokittiin ruoholla niin kuin härkiä, ja hänen ruumiinsa kastui taivaan kasteesta, kunnes hän oppi tuntemaan, että Korkein Jumala hallitsee ihmisten valtakuntaa ja asettaa sen yli kenet tahtoo.

Ja sinä, hänen poikansa, oi Belsassar, et ole nöyryyttänyt sydäntäsi, vaikka tiesit kaiken tämän; vaan olet korottanut itsesi taivaan Herraa vastaan; ja hänen huoneensa astiat on tuotu sinun eteensi, ja sinä, ylimyksesi, vaimosi ja sivuvaimosi olette juoneet niistä viiniä; ja sinä olet ylistänyt hopeaisia, kultaisia, vaskisia, rautaisia, puisia ja kivisiä jumalia, jotka eivät näe eivätkä kuule eivätkä tiedä; mutta sitä Jumalaa, jonka kädessä sinun henkesi on ja jonka vallassa ovat kaikki sinun tiesi, et ole kirkastanut. Silloin lähetettiin hänen luotaan käden osa, ja tämä kirjoitus kirjoitettiin. Ja tämä on se kirjoitus, joka kirjoitettiin: MENE, MENE, TEKEL, UPHARSIN. Tämä on asian selitys: MENE: Jumala on lukenut sinun valtakuntasi päivät ja tehnyt siitä lopun. TEKEL: sinut on punnittu vaa'alla, ja sinut on havaittu vajavaiseksi. PERES: sinun valtakuntasi on jaettu ja annettu meedialaisille ja persialaisille.

Silloin Belsassar käski, ja Daniel puettiin purppuraan, hänen kaulaansa pantiin kultainen kaulaketju, ja hänestä julistettiin, että hän oli oleva valtakunnan kolmas hallitsija. Sinä samana yönä Belsassar, kaldealaisten kuningas, surmattiin. Ja meedialainen Daarius otti valtakunnan haltuunsa noin kuudenkymmenen kahden vuoden ikäisenä. Daniel 5:16–31.

Yhdysvalloissa annettavan sunnuntailain aikana vääryyden malja ja koetusajan malja tulevat täyteen, kansakunnan sekä luopiorepublikaanisen sarven ja luopumusprotestanttisen sarven osalta, sillä Jumala on ”lukenut” (kuudennen) ”valtakunnan päivät ja tehnyt siitä lopun”. Molemmat sarvet sekä kansakunta on ”punnittu vaa'alla” (pyhäkössä tapahtuvan tuomion vaa'alla) ”ja havaittu vajavaisiksi”. Yhdysvallat tullessaan silloin ”jakamaan”, kun sisällissota ja itsevaltius seuraavat, ja sen jälkeen se annetaan raamatullisen profetian seitsemännelle ja kahdeksannelle

valtakunnalle.

Amorilaisista Herra sanoi: ”Neljännessä polvessa he palaavat tänne, sillä amorilaisten synnin mitta ei ole vielä täysi.” Vaikka tämä kansa oli silmiinpistävä epäjumalanpalveluksensa ja turmeluksensa tähden, se ei ollut vielä täyttänyt syntiensä maljaa, eikä Jumala antanut käskyä sen perinpohjaisesta hävittämisestä. Kansan tuli nähdä jumalallisen voiman ilmenevän erityisen selvästi, jotta he jäisivät ilman puolustusta. Laupias Luoja oli halukas kärsivällisesti sietämään heidän pahuuttaan neljänteen polveen asti. Sitten, ellei muutosta parempaan näkyisi, Hänen tuomionsa kohtaisivat heitä.

“Erehtymättömällä tarkkuudella Ääretön pitää yhä lukua kaikkien kansakuntien kanssa. Niin kauan kuin Hänen armonsa tarjotaan yhdessä parannukseen kutsuvien vetoomusten kanssa, tämä tili pysyy avoinna; mutta kun luvut saavuttavat sen määrän, jonka Jumala on määrännyt, Hänen vihansa toiminta alkaa. Tili suljetaan. Jumalallinen kärsivällisyys lakkaa. Heidän puolestaan ei enää vedota armoon.

Profeetalle, joka katseli aikakausien halki, esitettiin tämä aika hänen näkynsä eteen. Tämän ajan kansakunnat ovat olleet ennenkuulumattomien armolahjojen vastaanottajia. Taivaan valituimmat siunaukset on annettu niille, mutta lisääntynyt ylpeys, ahneus, epäjumalanpalvelus, Jumalan halveksunta ja alhainen kiittämättömyys on merkitty niitä vastaan. Ne ovat nopeasti sulkemassa tiliään Jumalan kanssa.

Mutta se, mikä saa minut vapisemaan, on se tosiasia, että ne, joilla on ollut suurin valo ja etuoikeudet, ovat saastuneet vallitsevasta vääryydestä. Heidä ympäröivien jumalattomien vaikutuksesta monet, vieläpä monet niistäkin, jotka tunnustavat totuuden, ovat kylmenneet ja joutuneet pahan voimakkaan virran vietäviksi. Todelliseen jumalasuuteen ja pyhyteen kohdistuva yleinen halveksunta johtaa ne, jotka eivät liity läheisesti Jumalaan, menettämään kunnioituksensa Hänen lakiaan kohtaan. Jos he seuraisivat valoa ja olisivat sydämestään kuuliaisia totuudelle, tämä pyhä laki näyttäytyisi heille sitäkin kalliimpana silloin, kun sitä näin halveksitaan ja syrjään asetetaan. Kun epäkunnioitus Jumalan lakia kohtaan käy yhä ilmeisemmäksi, sen noudattajien ja maailman välinen rajalinja tulee yhä selvemmin näkyviin. Rakkaus jumalallisia säädöksiä kohtaan kasvaa yhdessä ryhmässä samassa määrin kuin halveksunta niitä kohtaan kasvaa toisessa ryhmässä.

”Kriisi lähestyy nopeasti. Nopeasti kasvavat luvut osoittavat, että Jumalan etsikko aika on lähes tullut. Vaikka Hän vastahakoisesti rankaisee, kuitenkin Hän rankaisee, ja sen pian. Ne, jotka vaeltavat valossa, näkevät lähestyvän vaaran merkit; mutta heidän ei tule istua hiljaa, välinpitämättömässä odotuksessa tuhon varalta lohduttautuen sillä uskolla, että Jumala suojelee kansaansa etsikonpäivänä. Kaukana siitä. Heidän tulee ymmärtää, että heidän velvollisuutensa on ahkeroida ututterasti muiden pelastamiseksi, katsellen vahvassa uskossa Jumalaan saadakseen apua. ”Vanhurskaan harras rukous saa paljon aikaan.”

Jumalallisuuden hapate ei ole kokonaan menettänyt voimaansa. Aikana, jolloin seurakunnan vaara ja masennus ovat suurimmat, se pieni joukko, joka seisoo valossa, huokaa ja valittaa niiden kauhistusten tähden, joita maassa tehdään. Mutta erityisesti heidän rukouksensa kohoavat seurakunnan puolesta, koska sen jäsenet menettelevät maailman tavan mukaan.

Tämän uskollisen harvalukuisen joukon vilpittömät rukoukset eivät ole turhat. Kun Herra astuu esiin kostajana, Hän tulee myös kaikkien niiden suojelijana, jotka ovat säilyttäneet uskon sen puhtaudessa ja varjelleet itsensä maailman saastasta. Juuri tänä aikana Jumala on luvannut hankkia oikeuden omille valituilleen, jotka huutavat Hänen puoleensa päivät ja yöt, vaikka Hän pitkämielisesti viivyttää heidän asiassaan.

”Käsky kuuluu: ’Kulje kaupungin keskeltä, Jerusalemin keskeltä, ja merkitse niiden miesten otsat, jotka huokaavat ja valittavat kaikkien niiden kauhistusten tähden, joita sen keskellä tehdään.’ Nämä huokaavat ja valittavat olivat pitäneet esillä elämän sanoja; he olivat nuhdelleet, neuvoneet ja vedonneet. Jotkut niistä, jotka olivat saattaneet Jumalaa häpeään, tekivät parannuksen ja nöyryyttivät sydämensä Hänen edessään. Mutta Herran kirkkaus oli poistunut Israelista; vaikka monet yhä edelleen noudattivat uskonnon muotoja, Hänen voimansa ja läsnäolonsa puuttuivat.” Testimonies, osa 5, 208–210.

Ne, joita Daniel edusti seisoessaan Belsassarin edessä ja jotka tuntevat ”Future for America” -sanoman, saavat silloin Danielin ”tulipunaisen viitan”, ”kultaisen kaulaketjun”, ja heidät julistetaan ”valtakunnan kolmanneksi hallitsijaksi”. Tulipunainen on esikoisten merkki ja väri; heidän, jotka saavat kaksinkertaisen osan Isän perinnöstä, ja jotka ovat ne sata neljäkymmentäneljä tuhatta.

Nämä ovat ne, jotka eivät ole saastuttaneet itseään naisten kanssa; sillä he ovat neitsyitä. Nämä ovat ne, jotka seuraavat Karitsaa, minne ikinä hän menee. Nämä on lunastettu ihmisistä esikoishedelminä Jumalalle ja Karitsalle. Ilmestys 14:4.

Kahdesta viiriksi kohotetusta leivästä esikoisella (esikoishedelmillä) on käteensä sidottu helakanpunainen lanka.

Ja tapahtui, kun hän synnytti, että toinen ojensi kätensä; ja kätilö otti ja satoi hänen käteensä helakanpunaisen langan sanoen: Tämä tuli ulos ensin. Mutta tapahtui, kun hän veti kätensä takaisin, että katso, hänen veljensä tuli ulos; ja hän sanoi: Kuinka oletkaan murtautunut esiin? Tämä murtuma tulkoon sinun osaksesi; sentähden hän sai nimekseen Peres. Sen jälkeen tuli ulos hänen veljensä, jolla oli helakanpunainen lanka kädessään; ja hänen nimekseen tuli Serah. 1. Mooseksen kirja 38:28–30.

Pyhissä Kirjoituksissa ”helakanpunaisen” ensimmäinen on siinä, kun ”Serah”, joka on esikoinen ja jonka nimi merkitsee ’nousevaa valoa’, tuli ensimmäisenä ulos niistä kaksosista, joiden isä oli Juuda. Äiti, Tamar (joka oli harjoittanut haureutta), oli Juudan kuolleen, jumalattoman pojan vaimo. Serah, tuo ’nouseva valo’, tuli Juudan sukukunnasta, ja hänen kädessään oli helakanpunainen lanka. ”Peres” merkitsee murtautua esiin, ja hän edustaa niitä, jotka irtautuvat paaviudesta ja tulevat ulos Babylonista sunnuntailain kriisin aikana.

”Punainen nauha” oli myös se merkki, joka suojeli Jerikon porttoa, kun Jerikon kaupunki hävitettiin.

Katso, kun me tulemme maahan, niin sido tämä helakanpunainen lankanuora siihen ikkunaan, josta laskit meidät alas; ja kokoa luoksesi kotiin isäsi ja äitisi, veljesi ja koko isäsi perhekunta. Ja tapahtukoon niin, että jokaisen, joka lähtee ulos talosi ovesta kadulle, veri olkoon hänen

oman päänsä päällä, ja me olemme siitä vapaat; mutta jokaisen, joka on kanssasi talossa, hänen verensä olkoon meidän päämme päällä, jos joku käsi koskee häneen. Mutta jos ilmaiset tämän meidän asiamme, silloin me olemme vapaat siitä valasta, jonka olet vannottanut meidät. Ja hän sanoi: Teidän sanojenne mukaan tapahtukoon niin. Sitten hän lähetti heidät pois, ja he lähtivät; ja hän sitoi helakanpunaisen nuoran ikkunaan. Joosua 2:18–21.

Danielin helakanpunainen vaate osoittaa, että hän edustaa silloin niitä sataa neljääkymmentäneljää tuhatta, ensimmäistä kahdesta huojutusleivästä, jotka kohotetaan ylös. Leipinä ne edustavat taivaan Leipää, jolle annettiin helakanpunainen viitta palatsin esipihassa hänen ollessaan matkalla ristiinnaulitsemiseen. Belsassarin juhlasalissa, joka oli esikuva siitä palatsin esipihasta, jossa Jeesukselle annettiin helakanpunainen viitta, se annetaan niille, jotka ymmärtävät kriisin, joka on aivan edessäpäin “Future for America” -teoksessa.

Silloin maaherran sotamiehet veivät Jeesuksen käskynhaltijan palatsiin ja kokosivat hänen ympärilleen koko sotilasjoukon. Ja he riisuiivat hänet ja pukivat hänen ylleen helakanpunaisen viitan. Matteus 27:27, 28.

Danielin edustamille annettu vaippa on Kristuksen vanhurskauden vaippa, joka on valkoinen.

Iloitkaamme ja riemuitkaamme ja antakaamme kunnia hänelle, sillä Karitsan häät ovat tulleet, ja hänen vaimonsa on valmistanut itsensä. Ja hänen sallittiin pukeutua hienoon pellavaan, puhtaaseen ja valkeaan; sillä se hieno pellava on pyhien vanhurskaus. Ilmestys 19:7, 8.

Niille, joita Daniel edustaa, annettu viitta on sekä helakanpunainen että valkoinen, sillä heidän viittansa on pesty vaatturin saippualla sen vaatturin toimesta, josta puhutaan Malakian kolmannessa luvussa, kun hän puhdistaa Leevin pojat.

Mutta kuka kestää hänen tulemisensa päivän, ja kuka pysyy pystyssä, kun hän ilmestyy? Sillä hän on kuin sulattajan tuli ja kuin vaatteenvalkaisijain saippua. Ja hän istuu hopean sulattajana ja puhdistajana; ja hän puhdistaa Leevin pojat ja kirkastaa heidät niin kuin kullan ja hopean, jotta he voisivat tuoda Herralle uhrilahjan vanhurskaudessa. Malakia 3:2, 3.

Viitta on valkoinen, mutta ainoastaan siksi, että se on pesty Karitsan tulipunaisessa veressä.

Ja Jeesukselta Kristukselta, joka on uskollinen todistaja, kuolleista esikoinen ja maan kuningasten hallitsija. Hänelle, joka on meitä rakastanut ja pessyt meidät synneistämme omassa veressään, ja tehnyt meidät kuninkaiksi ja papeiksi Jumalalle ja Isälleen, hänelle kunnia ja valta aina ja iankaikkisesti. Aamen. Ilmestys 1:5, 6.

Kultainen kaulaketju mainitaan ensimmäisen kerran silloin, kun Joosef asetetaan Egyptin hallitusvaltaan.

Ja farao sanoi Joosefille: Katso, minä olen asettanut sinut kaiken Egyptin maan hallitsijaksi. Ja farao otti sormuksensa kädestään ja pani sen Joosefin käteen, ja vaatetti hänet hienoihin pellavavaatteisiin sekä pani kultaketjun hänen kaulaansa; ja hän antoi hänen ajaa toisissa vaunuissaan, jotka hänellä olivat, ja hänen edellään huudettiin: Notkistakaa polvenne! Näin hän asetti hänet koko Egyptin maan hallitsijaksi. Ja farao otti sormuksensa kädestään ja pani sen Joosefin käteen, ja vaatetti hänet hienoihin pellavavaatteisiin sekä pani kultaketjun hänen

kaulaansa. 1. Moos. 41:41–43.

Syynä siihen, että farao asetti Joosefin Egyptin hallitsijaksi, oli se, että Joosef kykeni tulkitsemaan faraon unen ”seitsemästä ajasta” yhteydessä ”itätuulen” tuhoisaan puhallukseen.

Ja farao sanoi Joosefille: ”Minä seisoin unessani virran rannalla. Ja katso, virrasta nousi seitsemän lehmää, lihavaa ja hyvännäköistä, ja ne kävivät laitumella. Ja katso, niiden jälkeen nousi seitsemän muuta lehmää, köyhää ja hyvin pahannäköistä ja laihaa, joiden kaltaisen kurjuutta en ollut nähnyt koko Egyptin maassa. Ja laihat ja pahannäköiset lehmät söivät ne ensimmäiset seitsemän lihavaa lehmää. Ja kun ne olivat syöneet ne, ei voinut huomata, että ne olivat syöneet ne; vaan ne olivat yhä pahannäköisiä niin kuin alussa. Silloin minä heräsin. Ja minä näin unessani, ja katso, yhdestä korresta nousi seitsemän tähkää, täyttä ja hyvää. Ja katso, niiden jälkeen kasvoi seitsemän tähkää, kuihtunutta, ohutta ja itätuulen polttamaa. Ja ohuet tähkät nielivät ne seitsemän hyvää tähkää. Ja minä kerroin tämän tietäjille, mutta ei ollut ketään, joka olisi voinut selittää sitä minulle.” Ja Joosef sanoi faraolle: ”Faraon uni on yksi: Jumala on näyttänyt faraolle, mitä hän aikoo tehdä.” 1. Moos. 41:17–25.

Joosef tulkitsi faraon unen ”rivi rivin päälle” -periaatteen mukaisesti, sillä hän ilmoitti faraolle ensin, että ne kaksi unta olivat yksi. Sitten hän tulkitsi sanan ”seitsemän”, joka liittyi ”lehtiin” ja ”tähkiin”, vertauskuviksi. Kohdassa esiintyvä sana ”seitsemän” on sama sana, joka on käännetty ”seitsemäksi ajaksi” 3. Mooseksen kirjassa 26. Joosef tulkitsi ”seitsemän” seitsemän vuoden eli kahdentuhannen viidensadan kahdenkymmenen päivän vertauskuvaksi. Sekä Joosef että Daniel tulkitsivat 3. Mooseksen kirjan 26:n ”seitsemän ajan” vertauskuvaa.

Faraon unessa nälänhätä aiheutui siitä, että tähkäpäät olivat ”itätuulen polttamat”. Rivi riviltä, kuten Joosef sitä suoranaisesti käyttää, ”itätuuli” osoittaa, että juuri islam tuottaa nälänhädän ja taloudellisen romahduksen ajanjakson, joka alkaa silloin, kun Joosefille ja Danielille annetaan kultainen kaulaketju, mikä kuvaa lipun korottamista maailmalle (Joosefin Egyptille) sekä Jumalan toisen lauman kutsumista ulos (Danielin) Babylonista.

Yhdysvaltojen kahta sarvea edustavat kaikki ne Raamatun profetian vallat, jotka esitetään kahtena kansakuntana. Tähän sisältyy Ranska, joka profeettallisesti koostuu Sodomasta ja Egyptistä, sekä Israel, joka koostui pohjoisesta ja eteläisestä valtakunnasta, samoin kuin Meedo-Persian valtakunta. Meedo-Persian kaksi sarvea Danielin kirjan kahdeksannessa luvussa osoittavat, että toinen valtakunnan sarvista nousee esiin viimeisenä.

Sitten minä nostin silmäni ja näin, ja katso, virran rannalla seisoivat oinas, jolla oli kaksi sarvea; ja ne molemmat sarvet olivat korkeat, mutta toinen oli korkeampi kuin toinen, ja korkeampi nousi viimeksi. Daniel 8:3.

Meedo-Persian kaksi sarvea edustavat maapetoon kahta sarvea, ja sen tähden toisen maapetoon sarvista tulee olla korkeampi ja nousta viimeiseksi. Lopun aikana vuonna 1798 maapetoon hallituskausi alkoi, ja protestantismin sarvi vietiin Karmelvuorelle profeetta Elian toimesta, jota William Miller edusti. Oli määrä olla kilpailu, joka ilmensi eron todellisen profeetan ja väärän profeetan välillä, ja tämä oli toteutuva Karmelvuoren koetuksessa, joka tapahtui 11. elokuuta 1840–22. lokakuuta 1844.

Millerilainen adventismi tunnistettiin kaitselmuksellisesti todeksi profeetaksi samanaikaisesti, kun Yhdysvaltojen protestanttiset kirkkokunnat palasivat paavilliseen Roomaan ja tulivat sen tyttäreiksi. Vuonna 1863 millerilaisen adventismin todellinen protestanttinen sarvi palasi samaan yhteyteen luopioprotestantismin kanssa palaamalla samaan turmeltuneeseen Raamatun tutkimisen menetelmään kuin luopioprotestantismi, samalla kun ne alkoivat edistyvän työnsä Elian sanoman hylkäämisessä. Samana ajanjaksona Yhdysvaltain sisällissota alkoi. (Huomaa, että kun Pyhä Henki hylätään, toinen henki ottaa vallan, ja seurauksena on aina sota.) Kansakunta oli silloin kirjaimellisesti, poliittisesti ja profeettallisesti jakautunut. Republikaanisuuden sarvi olisi siitä lähtien yhä kärjistyvässä kamppailussa kahden ensisijaisen poliittisen puolueen välillä.

Vuodesta 1863 alkaen, eripuraisuuden vertauskuvana, sillä tuo vuosi oli pohjoisen ja etelän välisen sisällissodan varsinainen keskus, syntyi kaksi poliittista ryhmittymää tasavaltalaisen sarven sisällä ja kaksi ryhmittymää protestanttisen sarven sisällä, nimittäin demokraattinen ja republikaaninen puolue sekä sunnuntaita viettävät ja sapattia viettävät luopioprotestantit. Kummankin sarven kaksijakoinen jakautuma sai esikuvansa Kristuksen päivinä saddukeuksissa ja fariseuksissa. Toinen ryhmä hylkäsi perustavat periaatteet avoimesti, ja toinen tunnustautui niitä ylläpitäväksi, mutta lopulta korvasi ne inhimillisillä perinnäissäännöillä ja tavoilla.

Syyskuun 11. päivänä 2001 pedon kuvan koetusaika käynnistettiin profeettallisesti, ja se saavuttaa huipennuksensa sunnuntailaissa eli Belsassarin juomingeissa. Sunnuntailaki on se merkki, joka osoittaa kirkon ja valtion yhdistelmän täysin kehittyneeksi. Tuossa vaiheessa luopuneen republikaanisuuden ja luopuneen protestantismin kaksi sarvea tulevat yhdeksi luopuneeksi sarveksi, ja juuri silloin Danielista tehdään kolmas sarvi eli kolmas hallitsija eli todellinen protestanttinen sarvi, joka nousee viimeisenä ja on korkeampi, sillä juuri silloin hänet korotetaan lippumerkiksi.

Joosef ja Daniel ovat samaa profetian linjaa, sillä rivi rivin päälle kaikki profeetat osoittavat viimeiset päivät. He molemmat tunnistivat ”seitsemän aikaa”, kun näkivät sen. Islamin ”itātuuli” tulee sisään muurin alitse, samalla kun he antavat Belsassarille ja faraolle tulkintansa siitä, mikä on ”Amerikan tulevaisuus”. He ovat puetut Kristuksen vanhurskauden ”helakanpunaiseen viittaan”, joka on se ”valkoinen vaate”, joka on tehty sellaiseksi Kristuksen veren kautta. Heidät korotetaan lipuksi ja heidät esitetään kruunun tai kultaisena ketjuna, kun heistä tulee se kolmas hallitsija, joka kohoaa korkeammalle ja kohoaa esiin viimeisenä.

Jatkamme Danielin kuudennen luvun tarkastelua seuraavassa artikkelissa.

”Tuona viimeisenä mielettömän houreisuuden yönä Belsassar ja hänen mahtimiehensä olivat täyttäneet syyllisyytensä mitan sekä kaldealaisen valtakunnan syyllisyyden mitan. Jumalan pidättävä käsi ei enää voinut torjua lähestyvää onnettomuutta. Moninaisten kaitselmuksellisten toimenpiteiden kautta Jumala oli pyrkinyt opettamaan heitä kunnioittamaan Hänen lakiaan. ”Me olemme tahtoneet parantaa Babylonin”, Hän julisti niistä, joiden tuomio nyt ulottui taivaaseen asti, ”mutta se ei ole parantunut.” Jeremia 51:9. Ihmissydämen oudon nurinkuruisuuden tähden Jumala oli vihdoinkin katsonut välttämättömäksi langettaa peruuttamattoman tuomion. Belsassarin oli määrä kaatua, ja hänen valtakuntansa oli siirtyvä toisiin käsiin.” Profeetat ja kuninkaat, 530.

